بنیاد سرطان ویلمز

تومور ویلمز

برگۀ راهنمای مراقبان

اهمیت تغذیه

کودکانی که در طول درمان وضعیت تغذیهٔ بهتری دارند، بیشتر احتمال دارد تودهٔ عضلانی و انرژی خود را حفظ کنند و در فعالیت‌های طبیعی رشد شرکت داشته باشند.

این موضوع برای سلامت جسمی و روانی‌اجتماعی اهمیت دارد. پژوهش‌های نوظهور همچنین نشان می‌دهند که مداخلهٔ تغذیه‌ای زودهنگام و مستمر ممکن است بر خطرات بلندمدت، از جمله بروز بیماری‌های مزمن مانند بیماری‌های قلبی‌عروقی و اختلالات متابولیک، اثر بگذارد.

این یافته‌ها بر اهمیت ادغام تغذیه در سراسر مسیر مراقبت تأکید می‌کنند، نه فقط رسیدگی به آن هنگام بروز مشکل. از دیدگاه نظام سلامت، مدیریت مؤثر تغذیه می‌تواند با کاهش عوارض، کوتاه‌کردن بستری و افزایش کارایی کلی درمان، ارائهٔ مراقبت را کارآمدتر کند. این موضوع در محیط‌های کم‌منبع اهمیت ویژه‌ای دارد؛ جایی که بهینه‌سازی مراقبت حمایتی می‌تواند تأثیر چشمگیری بر نتایج داشته باشد.

مرور کلی

شواهد رو به افزایش، نقش حیاتی تغذیه را به‌عنوان یکی از عوامل تعیین‌کنندهٔ نتایج بالینی در انکولوژی کودکان نشان می‌دهند.

درمان اغلب شدید اما بسیار مؤثر است. وضعیت تغذیه می‌تواند به‌طور چشمگیری بر توان کودک برای تحمل درمان، بهبود از عوارض سمی آن و دستیابی به بهترین نتایج بلندمدت اثر بگذارد.

بیماران با تغذیهٔ مناسب، شیمی‌درمانی و پرتودرمانی را بهتر تحمل می‌کنند و کمتر به کاهش دوز یا تأخیر درمان نیاز دارند. وضعیت تغذیهٔ مناسب از عملکرد ایمنی حمایت می‌کند و استعداد ابتلا به عفونت‌هایی را کاهش می‌دهد که برنامهٔ درمان را مختل و بستری را طولانی می‌کنند. همچنین به ترمیم بهتر پس از جراحی، از جمله برداشتن کلیه، کمک می‌کند.

در مقابل، سوءتغذیه با پیامدهای نامطلوبی مانند عفونت بیشتر، بستری طولانی‌تر، کاهش تاب‌آوری جسمی و پاسخ ضعیف‌تر به درمان همراه است. در موارد شدید، ممکن است تغییر شدت درمان ضروری شود و اثربخشی کلی آن به خطر بیفتد. افزون بر نتایج فوری درمان، تغذیه بر بازیابی عملکرد و کیفیت زندگی نیز اثر دارد.

پیام اصلی

تغذیه صرفاً حمایتی نیست؛ بخش جدایی‌ناپذیر موفقیت درمان سرطان کودکان است و بر نتایج بالینی و مسیر سلامت بلندمدت اثرات قابل‌اندازه‌گیری دارد.

تغذیه به فرزندتان کمک می‌کند قوی بماند، درمان را تحمل کند، با عفونت بجنگد و سریع‌تر بهبود یابد. در طول درمان، بدن کودک بسیار بیشتر از معمول کار می‌کند؛ بنابراین حتی مقدار کمی غذا و مایعات می‌تواند تفاوت معناداری ایجاد کند.

نکته: کم‌وزیادشدن اشتها طبیعی است. هدف بی‌نقص‌بودن نیست؛ کافی است هر روز تا جای ممکن تغذیه و حمایت لازم را برای کودک فراهم کنید.

شکل ۱ / تغذیهٔ مرحله‌ای

			تغذیهٔ مرحله‌ای
در هر وعده پروتئین بگنجانید	در طول روز به نوشیدن مایعات تشویق کنید	هر ۲ تا ۳ ساعت غذا پیشنهاد دهید	تغذیهٔ روزانه
غذای نرم/سرد برای زخم دهان	از غذای خام/غیرپاستوریزه پرهیز کنید	غذای ساده برای تهوع	در طول درمان
نشانه‌های کم‌آبی	استفراغ مداوم	۲۴ ساعت غذا نخوردن	تماس با تیم مراقبت

تعادل درشت‌مغذی‌ها

مادهٔ مغذی	درصد
کربوهیدرات	۵۰٪
پروتئین	۲۵٪
چربی	۲۵٪

اولویت‌های تغذیه در طول درمان

دسته	امتیاز اولویت
آب‌رسانی	۹۰٪
کالری	۸۵٪
پروتئین	۸۰٪
الکترولیت‌ها	۷۵٪

اهمیت تغذیه در مراحل مختلف مراقبت

مرحله	امتیاز اهمیت
تشخیص	۷۰٪
درمان	۹۵٪
عود	۱۰۰٪
زندگی پس از سرطان	۸۵٪

بنیاد سرطان ویلمز (WCF)

بنیاد سرطان ویلمز (WCF) سازمانی خیریه است که از کودکان، خانواده‌ها و سازمان‌های سلامتِ درگیر با سرطان کلیهٔ کودکان، به‌ویژه نفروبلاستوما یا تومور ویلمز، حمایت می‌کند و نمایندهٔ نیازهای آنان است. مأموریت آن ایجاد برنامه‌ای بین‌المللی برای آگاهی‌رسانی، آموزش، حمایت از حقوق، تشخیص زودهنگام، درمان و پشتیبانی برای مقابله با گسترش این بیماری است.

این راهنمای بنیاد صرفاً برای آموزش است و بر استانداردهای بین‌المللی انکولوژی کودکان در کانادا، ایالات متحده و اروپا استوار است. اگر پرسش یا نگرانی دارید، با متخصص واجد صلاحیت سلامت مشورت کنید.

© سازمان جهانی بهداشت (WHO). با اجازه و با همکاری بنیاد سرطان ویلمز (WCF) استفاده شده است. CureAll بخشی از ابتکار جهانی سازمان جهانی بهداشت برای سرطان کودکان (GICC) است. این سازمان هیچ سازمان، محصول یا خدمت مشخصی را تأیید نمی‌کند.

© حق نشر | بنیاد سرطان ویلمز | تمامی حقوق محفوظ است.